

Проповідь у 1-у неділю після Трійці

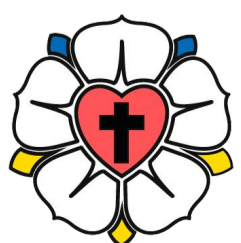
Диякн
Олександр Жакун

**Ось що Всемогутній Господь каже: «Не слухайте слів тих пророків, що пророкують вам, то все брехня! Вони вам кажуть про видіння свої власні, ті з'яви не від Господа прийшли. Вони все кажуть тим, хто зневажає Мене, що Господь подарує їм мир. А всі, хто Моїй волі вперто чинить опір, повторюють: "Вас не спіткає лихо". Та хто з них стояв у Господа на раді? Хто Бога бачив і слово Його чув? Хто дослухався до настанов Його й почув? Ніхто! Ось йде Господня кара, наче буря, ось вихор люті, що на грішні голови впаде. Гнів Господа не відвернеться, доки своєї Він не досягне мети, доки не здійснить задуму Свого. А як це трапиться, ви всі збагнете, чому усе це мало статись. Пророків Я не посилав, але вони прибігли. Не говорив Я з ними, та все ж вони пророкували ім'ям Моїм. Якби вони були на раді в Мене, то Господа слова несли б до Якова народу. Тоді б вони дітей Моїх відвернули від їхньої дороги злої, від нечестивих вчинків їх». «Я - Господь, Я завжди поруч, - Всевишній каже, - Я з вами рядом на віки». «Якщо ховається у потайних місцях людина, хіба її вже не побачу Я? - Всевишній питає. - Чи Мною не заповнені земля і небо?» Так говорить Господь: «Я чув, що ті пророки говорили, яку неправду пророкують Моїм ім'ям. Вони кажуть: "Я бачив сон! Я бачив сон!" Як довго будуть ці пророки брехати і дітей Моїх вводити в оману? Вони вважають, що через ті сни, які вони переказують, народ ізраїльський забуде ім'я Господнє. Сподіваються вони, що Мій народ забуде Всевишнього так само, як батьки їхні забули Бога свого й вклонялися Ваалу. Солома - не зерно, а всі ці сни не йдуть від Мене. Якщо чоловік, що бачив сон, розповідає його, це гаразд, але пророк, який має Моє слово, хай промовляє його правдиво». «Хіба слово Моє не вогонь? - Каже Господь. - Не молот, що скелю в порох кришить?»
(Книга Пророка Єремії 23:16-29)**

**Благодать Вам і мир від Бога Отця, Сина та Святого Духа!
Амінь**

Згідно з дослідженням, проведеним Київським Міжнародним Інститутом соціології:

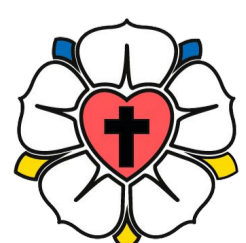
- **35%** українців вірять в астрологію;
- **25%** – у екстрасенсорні здібності;
- **15%** – ворожіння на картах Таро.

Світ, у якому ми жили до війни, і без того був неймовірно складним. Щоб приймати будь-які рішення, слід було враховувати таку велику кількість факторів, що, по суті, простіше було підкинути монетку, ніж провести всебічний аналіз. Ми залежали від політичних та економічних криз, перепадів курсу валют, змін клімату, нових технологій та, що найнепередбачуваніше, від людського чинника. Навіть найкращі аналітики робили прогнози, які, зрештою, не справджувалися і призводили до краху планів і надій. А повномасштабна війна лише погіршила ситуацію. В умовах невизначеності та постійної смертельної небезпеки, коли лише російське командування знає, куди полетить завтра чергова ракета чи "шахед", і в якому напрямку підуть їхні війська нести смерть і руйнування, природним є бажання мати хоч якусь визначеність. І на цьому ґрунті з'являються ті, хто хоче заробити чи прославитися, давши людям хибну надію.

Не дивно, що десятки тисяч жителів України звертаються до астрологів, тарологів або тих чи інших видів ворожіння. Коли весь навколишній світ занурений у хаос, чи варто засуджувати тих, хто шукає в ньому, на що б спертися?

Явище того ж роду – військові експерти та оглядачі, які, подібно до грибів після дощу, з'явилися два роки тому. Багато з них, замість того, щоб давати об'єктивну картину подій, робили обнадійливі прогнози заради власної популярності. Напевно, всі ми пам'ятаємо обіцянки, що "війна закінчиться за 2-3 тижні, максимум, за місяць", бравурні прогнози деокупації Криму минулого року та інші обіцянки швидких перемог, які тиражувалися ЗМІ, психологічно підігриваючи наше суспільство. Проте, ми бачимо, що події почали розвиватися по-іншому, а ніхто з тих, хто давав швидкі та невважені прогнози, не поніс відповідальності – вони й досі продовжують виступати публічно, збираючи десятки тисяч переглядів.

На жаль, і всередині Церкви існує спокуса піддатися настроям і почати говорити те, що приємне людям і владі: зливати всю критику виключно на агресора, передрікати йому неминучу поразку, а Україні – таку ж неминучу перемогу в найближчій перспективі. А найгірше – підмінити проповідь Божого Слова, яке насамперед,

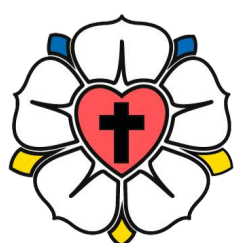

звернене до Церкви, тобто Божого народу, ура-патріотичною пропагандою. І, на жаль, такі явища в українському християнстві мають місце.

Це не є чимось новим в історії. Уривок із Книги Пророка Єремії описує ситуацію, що склалася напередодні остаточного падіння Єрусалиму та ймовірної перспективи Вавилонського полону. Тоді невелике, але таке, що плекає власну гідність, Юдейське царство потрапило в залежність від головної наддержави того часу - Вавилонської імперії. З того часу царям Юдеї доводилося платити данину до столиці та підтримувати політику свого сюзерена. Кому таке може сподобатися? Через це Єрусалимські еліти, які ведуть своє походження від Давида і Соломона, чиї предки нещодавно успішно відбилися від набагато жорстокішої Ассирійської імперії, вирішили зняти повстання і заручитися в цьому допомогою іншої могутньої держави - Єгипту. Вони були впевнені в успіху. І, як тоді велося, при царському дворі були духовні особи - пророки ЯХВЕ, Бога Ізраїлю, які претендували на те, щоб знати і проголошувати Його волю. Але натомість, вони лестили вухам царя і правлячої верхівки, обіцяючи перемогу та процвітання. Через пророка Єремію Господь суворо попереджає таких лжепророків: **«Вони обманюють вас, розповідають мрії свого серця, [а] не від уст Господніх. Вони постійно говорять Мене, що зневажають: "Господь сказав: мир буде у вас". І кожному, хто чинить за впертістю свого серця, кажуть: "Не прийде на вас біда". Бо хто стояв у Господній нараді, і бачив і чув слово Його? Хто слухав Його слово і почув?»**

Тим, хто думав, що вони можуть використовувати ім'я ЯХВЕ в своїх цілях, він нагадує: **«Я - Господь, Я завжди поруч, Я з вами рядом на віки».** **«Якщо ховається у потайних місцях людина, хіба її вже не побачу Я? Чи Мною не заповнені земля і небо».** Господь – не племінний божок і не безвольна магічна сила, яку можна приручити та підкорити собі. Він - всемогутній і всюдисущий, що бачить наскрізь усіх людей. І Його Слово має абсолютну силу.

Бу Й'єртс, лютеранський єпископ шведського міста Гетеборг, написав книгу, назва якої, якщо перекладати дослівно, означає **"Кам'янистий ґрунт"** або **"Скельна порода"**. На пострадянському просторі вона відома під назвою **"Молот Божий"**. Єпископ Й'єртс використовує образ **"скельної породи"**, описуючи серце людини, яка вважає себе досить добродісною, такою, що не потребує Божого прощення. Подібна самоправедність не менш, а можливо, й більш небезпечна для особистості, ніж беззаконня, оскільки дає хибне відчуття, що тим самим ми **"приручили"** Бога, знайшли до

Нього підхід. І тим самим, ми стаємо подібними до тих лжепророків, які вважають, ніби можуть використовувати Боже ім'я у своїх інтересах. Назва ж "Молот Божий", відсилає нас якраз до 23 глави книги Єремії. **«Хіба слово Моє не вогонь? - Каже Господь. - Не молот, що скелю в порох кришить?»** "Молот Божий" - це Божий Закон, який кришить скелю з самоправедності та упереджень, скелю з егоїзму та ідолопоклонства. І не так важливо, що саме виступає в ролі нашого ідола: чи то благополуччя, чи то слава, влада чи щось інше. Божі Заповіді, подібно до відбійного молотка, методично руйнують усю нашу надію на себе, на сім'ю, на друзів на державу, і навіть на церковні структури, оскільки в їхньому світлі ми бачимо всю слабкість і недосконалість миру, що бовтається у болоті гріха.

Але так само нещадний по відношенню до усього злого Божий Закон готує нас до Благої Звістки. Нещодавно ми святкували день, коли скельна порода була відвалена від могили, та Ісус Христос воскрес із мертвих. Живе Боже Слово та істинний Божий Образ пройшов шлях розпачу, розчарування та відчуження.

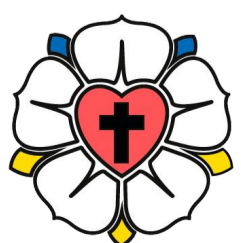
Його народ зрадив Його, майже всі учні розбіглися і, здавалося б, Сам Бог Отець відвернувся, дозволивши Своему Синові померти. Померти, щоб ми, кого Божий Закон однозначно оголошує винними, отримали Надію. Надію на те, що світ, побудований на насильстві та гнобленні, брехні та маніпуляції, не встоїть. Що зі старого кореня постане новий пагін – іншого, оновленого світу, заснованого на вірі, надії та любові. І що, зрештою, Боже Царство, яке понад усі земні імперії минулого, сьогодення і майбутнього, спуститься з Небес на багатостраждальну Землю, і кожен отримає втіху і вічне життя. Ось на що вказує воскресіння Ісуса.

І ці два послання – Закон і Євангеліє ми отримали від Святого Духа, який спрямовував руку і перо вірних пророків і апостолів, що надихав проповідників і богословів, і який провадив крізь віки Божий народ.

Але яким же чином розпізнати хибне пророцтво, хибне вчення, яке, як і за часів Єремії, продовжує обманювати людей і руйнувати Церкву? Є два індикатори, які мають змусити нас замислитися:

1. Хибне послання приємно слухати.

Воно створює в нас хибне відчуття комфорту та задоволеності власним станом. Справжня ж проповідь повинна виводити нас із

зони комфорту, аж до повного її несприйняття. Тому що Божий Закон проникає в усі сфери нашого життя і викриває нас.

2. Хибна втіха ґрунтується на бажаннях і сподіваннях людей. Правдиве ж – на відкритій людству Божій волі.

І ми маємо величезну перевагу перед віруючими старозавітного періоду, бо Бог відкрився нам в Ісусі Христі, і через Його життя, смерть і Воскресіння показав майбутнє всього світу. І якщо надія ґрунтується не на цій підставі, а на чомусь іншому, то це не є християнська проповідь, скільки б цитат із Біблії не наводив проповідник.

Сьогодні Україна переживає найважчий період у своїй новітній історії. Більш того, над усім світом виникла загроза, що походить від тиранічних режимів, які почали об'єднуватися між собою заради того, аби змінити світовий порядок. Майбутнє невизначене, і одному лише Богові відома доля нашої країни та всієї людської цивілізації.

У цій ситуації дуже легко віддатися хибним надіям, що їх поширюють різні облудники та невігласи, прикриваючись у тому числі вищими силами, і навіть Богом. До того ж, ці надії щоразу не справджуються, уводячи нас до ще більшої зневіри та руйнуючи наші стосунки з Богом та одне з одним. Але для того й існує Церква, щоб знову і знову звертати нас до тієї справжньої Надії, яку ми маємо в Ісусі Христі.

Він звертається до Своїх учнів: **«У світі ви зазнаєте страждання. Але будьте сміливі! Я переміг світ!».** (Івана 16:33) Амінь!

